

Artrallyt den 20/1 2024

I år hade Ewa och jag beslutat oss för att testa EKO-klassen, det innebär att man bara får använda sig av cykel eller sina ben. Innan tävlingsdagen så hade vi anmält laget Team Vingspan, planerat och rekat vilken rutt vi skulle gå, printat ut artlistan, fixat till kikare och kameran. När startskottet gick vid midnatt klev vi ut på balkongen i kylan, ställde oss där för att lyssna efter kattuggla en stund. Denna gång hade vi ingen lycka. Eftersom vi skulle promenera runt i stan och var beroende av dagsljus, så ställdes klockan på kl. 06.00 och Team Vingspan tog nattkvist. Medan andra lag startade stenhårt med att jaga arter vid midnatt. När klockan sedan ringde var det bara att kliva upp, packa ner kaffetermos, äggmackor, ta på sig varma kläder och kliva ut och börja räkna fågelarter. Vår strategi för i år var att bevaka olika fågelmatningar. Tanken var att fåglarna drar sig till dessa matningar vid sträng kyla. Redan vid första stoppet fick vi in ett tiotal arter, där en koltrast blev vår första art. Vi började vid min matning på Kihlmangatan och vandrade sedan i skogen på motionsspåret för att dels eventuellt få in några skogsarter och dels för att kolla av några matningar som brukar ge resultat, så även i år. Efter denna start drog vi oss sakta mot centrum med riktning kyrkan, där vi prickade in sidensvans och björktrast samtidigt. Vidare gick vi mot ankdammen, där ett större gäng gräsänder kämpade i kylan och så gjorde även vi. På vägen mot Karlbergsskogen passerade vi Staffans matning och lyckades få in turkduvan för första gången under ett artrally. Vid matningen i Karlbergsskogen tog vi en fikarast medan vi spejade efter nya arter. Vi fick in stjärtmes och trädkrypare, men missade svartmesen och tofsmesen, som normalt sett brukar kunna vara där. Nästa anhalt blev soptippen, där förhoppningarna var att få in någon vitfågel eller rovfågel. Det var ett elände att kravla sig upp på sopberget. När vi börjar klättringen är det ett väldans liv på kråkorna och plötsligt ser vi en väldigt stor fågel lyfta och flyga bort mellan träd och byggnader. Tyvärr kan vi inte uppfatta vad det var för fågel. Väl uppe på toppen ser vi 3 st ormvråkar och när vi tittar mot silo ser vi en upprätt siluett sitta i hörnet på silon. Påminner väldigt om en pilgrimsfalk, men på det avståndet klarar vi inte av att se vilken rovfågel det var. Det visar sig senare att ett annat lag har sett en ung duvhök på silon. Det är möjligt att det var den, men när man kryssar arter ska man vara säker så det blev ytterligare en bom obs. Nu börjar tiden rinna ut så vi drar oss hemåt, på vägen får vi in ett tips om en tornfalk vid stationen. Vi är en bit bort men ger det en chans, när vi kommer dit sitter falken kvar till vår stora glädje. Vi hinner se den ett par minuter innan den flyger iväg. Där var turen med oss. Sista stoppet för dagen är ta sig tillbaka till min matning och avsluta där, vilket vi gör också. På vägen ramlar vår sista art in, en stenknäck vid Ullviskolan. Totalt sett fick Ewa och jag ihop 32 st arter och vi var riktigt nöjda med det. När slutresultatet kom visade det sig att vi lyckades knipa en silvermedalj i EKO-klassen. Det laget som vann hade sett 36 st arter. Efter att varit ute i 7 timmar i kylan, gått ca 15 km och fått in 32 st arter, så var vi väldigt trötta men nöjda och glada över vårt resultat.

Mikke Brännström